

המלך הורדוס - דמויות

בית הורדוס –

אנטיפטרוס –

אביו של הורדוס (כבן 55 בתחילת הסדרה) הוא גבר חזק, צרוב שמש ומלא אנרגיה - איש חכם נועז קר רוח ושקול. הוא האיש החזק בממלכה אבל מבין שלעולם לא יהיה מלך בגלל מוצאו האדומי – לכן הוא צמוד אל הכהן הגדול מבית חשמונאי, יוחנן הורקנוס. מזה עשרות שנים שהוא מפעיל אותו כמו שמפעילים בובה ודואג שמעמדו לא יתערער.

אנטיפטרוס אב לחמישה ילדים – ארבעה בנים – פצאל, הרדוס, יוסף ופרורא - ובת, שלום. הוא נשוי למעלה מ 30 שנה לקיפרוס, נסיכה נבטית, ערביה מפטרה, ומצליח להחדיר בילדיו את ההכרה שהנאמנות למשפחה עומדת מעל הכל. הקשרים שלו חובקי עולם ועסקיו הרבים הפכו אותו לאיש עשיר מאד. הוא האיש הנאמן של רומא ביהודה ומצליח לתמרן בהצלחה בין השליטים המתחלפים שלה - הוא נלחם לצד פומפיוס הגדול וכשזה נרצח – הוא מסייע בגבורה רבה ליריבו יוליוס קיסר. כשיווליוס נרצח – אנטיפטרוס מעביר את נאמנותו לרוצח של יוליוס – קאסיוס. עד מותו בשנת 43 לפני הספירה – אנטיפטרוס הוא האישיות החשובה ביותר באיזור.

אנטיפטרוס הוא אמן הריאל פוליטיק, הפוליטיקה הפראגמטית. בארץ בה חיים יהודים, אדומים, יוונים, פניקים ושומרונים – אנטיפטרוס הוא הדבק המחבר שמצליח למנוע חיכוכים ומרידות. אנטיפטרוס לא מניח לרגשות לשלוט בו – הוא סולח לאויביו, מלווה כסף למתנגדיו, מרסן את בנו הורדוס חמום המוח ושולט בכל פרט בחיי ממלכת יהודה – מגייס צבא ועד גביית מיסים. כשהוא מורעל בידי מתנגדיו (כנראה בתמיכת יוחנן הורקנוס הכהן הגדול) הממלכה נכנסת לסחרור.

קיפרוס –

אמו האהובה של הורדוס (כבת 45 בתחילת העלילה) בת מדבר אצילית ערמומית ומסוכנת, שולטת בילדיה ובחצר המלכות. מוצאה ממשפחת המלוכה הנבטית מפטרה וילדותה עברה עליה באהלים ולא בארמונות מלוכה. היא בטוחה בעצמה, מלאת כבוד, נקמנית ולא סולחת לעולם. למרות שאינה מרבה בדיבור לא קשה לראות בעיניה השחורות מה היא מרגישה. את ילדיה היא חניכה בקשיחות ומגנה עליהם כמו נמרה ועל כך זוכה לאהבתם והערכתם – בכל שלב בחייו הורדוס מכבד אותה ומרכין ראש בפניה. למרות נישואיה לאדומי שהתגייר – קיפרוס שומרת באדיקות על תרבותה ודתה הנבטית גם כשהיא גרה בארמון בירושלים. היא מומחית בצמחי מרפא ושולטת ברזי הכישוף. למרות שהיא אם לחמישה היא שומרת על יופיה הבדואי ועל חיוניות רבה. היא מתעבת את כלתה מרים החשמונאית ואת אמה - אלכסנדרה. קיפרוס היא מוקד של תככים בחצר המלכות של הורדוס ומדברת עם בניה ובתה בשפה שרק הם מבינים. ערבית.

פצאל –

אחיו הבכור של הורדוס, גדול ממנו בחמש שנים. (כבן 30 בתחילת העלילה) ההיפך הגמור ממנו – פצאל הוא איש חכם ומתון כאביו אבל תמים ונותן אמון. הוא בנה האהוב של קיפרוס. הופך לאב בגיל 30 כשהוא מתמנה למושל ירושלים. יש לו אשה אחת ובן אחד – פצאל השני. פצאל מצליח מאד כמושל ירושלים – הוא איש ארגון מעולה ומעדיף פשרות ומו"מ על עימותים אלימים – למרות שהוא מפקד צבאי מוכשר. כשהפרתים פולשים לארץ וצרים על ירושלים פצאל יוצא לנהל משא ומתן עם מנהיגיהם בצפון. כשהוא מבין שנפל במלכודת הוא מתאבד בהטחת ראשו בסלע – כדי שהורדוס אחיו לא יאלץ להיכנע על מנת שישוחרר.

אח צעיר מהורדוס בשנתיים . (בן 23 בתחילת העלילה) טיפוס פזיז והרפתקני , מנסה לרצות ולמצוא חן . יוסף מקנא בהורדוס ומנסה להידמות לו . נוח להיעלב ומרגיש דחוי . הוא נהרג בקרב וראשו נערף על ידי אנטיגונוס בשנת 38 לפנה"ס – אחרי שהפר פקודה מפורשת של הורדוס .
אב לבן שהתחתן עם אולימפיאס בת הורדוס ובת שאח"כ נישאת להורדוס עצמו .

פירוראס –

אחי הורדוס הצעיר ממנו בשמונה שנים . (בן 17 בתחילת העלילה) מוכשר אבל חלש אופי ונתון להשפעת חזקים ממנו . שתיין ורומנטיקן . הורדוס סומך עליו ומעטיר עליו כבוד רכוש וסמכויות . פרווראס מתחתן עם אחותה של מרים החשמונאית ומתאלמן אחרי זמן קצר . הוא מתאהב במשרתת יהודיה של אשתו ומתעקש לשאת אותה לאשה – למרות שהורדוס מציע לו את בנותיו ורותח מזעם כשהוא מסרב . למרות מעמדו הרם בחצר המלכות הוא מתפתה לשתף פעולה בחשאי עם אנטיפטרוס , בנו הבכור של הורדוס ומוצא את עצמו מעורב בתככים ומזימות לחיסול בני מרים ובהמשך - במזימה להרעלת הורדוס עצמו . פרווראס לכוד ברשת של הנשים המקיפות אותו – אשתו , חמותו , גיסתו ודוריס , אם אנטיפטרוס . הורדוס בא לבקר אותו על מיטת חוליו וחונק אותו במו ידיו בשנת 7 לפנה"ס . .
חנה אשת פרווראס – בת לווייתא של אשתו הראשונה של פרווראס ואהובתו אחרי מות אשתו . חנה , יהודיה צעירה שולטת באהובה באופן מוחלט . למרות שהורדוס אחיו , נשי החצר ושרי הממלכה פועלים כולם נגדה ונגד השפעתה על פרווראס – היא לא מוותרת . פרווראס מוותר על נישואין לבנותיו הצעירות של הורדוס ומתחתן עם חנה שיוולדת לו בן ובת . מוצאה של חנה מבית דוד וחכמי היהודים מנבאים שבנה עתיד למלוך אחרי הורדוס – בתמורה היא משלמת את הקנסות הכבדים המוטלים עליה . היא מביאה לבית הנשים את אימה ואחותה ויחד הן קושרות ברית עם דוריס אם אנטיפטרוס – מול שלום וקיפרוס . בשלב מסוים היא מנהלת רומן עם התככן הראשי בחצר , אנטיפטרוס בנו של הורדוס , ויחד הם זוממים להיפטר מבעלה פרווראס ואז מהורדוס באמצעות רעל קטלני במיוחד שהם מקבלים ממצרים . כשהורדוס מגלה את מעלליה , אחרי מות אחיו , היא מנסה להתאבד בקפיצה מהגג , נכשלת ואז מסגירה את שותפיה וגורמת למותם – בתמורה למחילה מיד המלך .

שלום (שלומית) –

אחותו האהובה הנאמנה בדרך כלל של הורדוס . צעירה ממנו בחמש עשרה שנה (בת 11 בתחילת העלילה) . היחידה ששורדת את כל תקופתו של הורדוס מתחילתה ועד סופה – ובחכמתה מבטלת את פקודתו האחרונה .
שלום נישאה לשלושה בעלים – דודה יוסף , קוסטובאר מושל אדום ואלכסא , ידידו הטוב של הורדוס – שלושתם מבוגרים ממנה בהרבה . משני בעליה הראשונים היא נפטרת כשהיא חושפת את סודותיהם באזני אחיה הורדוס ומביאה להוצאתם להורג . שלומית היא אמנית של תככים חפה מכל שיקול מוסרי ולעולם אינה נופלת בפח . היא לוחשת על אזנו של הורדוס , מגינה עליו וחושפת קשרים ומזימות נגדו – מהם אמיתיים ומהם מומצאים בזדון . חברתה הטובה היא ליוויה אשתו של אוגוסטוס קיסר , האשה החזקה בעולם . שנאתה למרים אשתו של הורדוס לא ידעה גבולות – מרים בזה לה ולמוצאה האדומי הנחות ושלום , בתגובה טופלת על מרים ועל שני בנייה עלילות המביאות להוצאתם להורג . שלומית רוצה להיות מלכה – אם לא של יהודה , אז של אדום ואם לא אדום – של ממלכת הנבטים . ואם לא היא – לפחות בתה או בנה . שלום אשה יצרית מאד - בגיל ארבעים וחמש היא פוגשת באציל נבטי , נוכל בשם סילאיוס הצעיר ממנה בהרבה ושוכבת איתו במהלך ארוחה בארמון . בהמשך תתאהב בו ותרצה להתחתן אבל הורדוס ימנע זאת ממנה . בהזדמנות אחרת היא שוכבת עם חתנה , בעל בתה , אריסטובולוס , בנה של מרים – לטענתו זה קרה בלילה בלי ידיעתו . בעקבות זה מעמדה מתערער בחצר המלכות .

יוסף 1 –

אדומי , דודו של הורדוס , אחיו הצעיר של אנטיפטרוס אביו . (כבן 50) מושל אדומיאה , החלק הדרומי של יהודה . איש ממשל ותיק ונאמן , בעלה של שלום , אחות הורדוס ומבוגר ממנה ב-35 שנה . כשהורדוס בורח לרומא בזמן פלישת הפרתים , יוסף אחראי על מצדה , שם שוהים הפליטים מחצר המלוכה מירושלים . כשפורצים חילופי האש במצדה הנצורה והצמאה בין אמו של הורדוס ואחותו שלום לבין

ארוסתו מרים ואימה אלכסנדרה – יוסף מנסה לשמור על אובייקטיביות, ומסתבך עם אשתו ואימה, קיפרוס. כשהורדוס יוצא לפגישה גורלית עם מרקוס אנטוניוס ארבע שנים אח"כ, הוא ממנה את יוסף לשמור על אשתו מרים בהיעדרו ופוקד עליו שבמקרה ואנטוניוס יהרוג את הורדוס – יוסף יחסל את מרים. יוסף מגלה את דבר הפקודה למרים וכך מביא על עצמו את מותו – אשתו מעליה עליו ששכב עם מרים והורדוס הקנאי מחסל אותו.

קוסטובר – כבן 50 איש צבא ומינהל, מושל אידומיאה אחרי יוסף. מתחתן עם שלום אחות הורדוס, אחרי מות בעלה הראשון. למרות שמשפחתו התגיירה כמו יתר האדומים – קוסטובר קושר קשר עם קליאופטרה לקריעת אידומיאה מיהודה והחזרת הדת האדומית. הוא לוקח חלק במלחמותיו של הורדוס ובכיבוש ירושלים וממונה על חיסול תומכי החשמונאים – אבל בוגד בהורדוס ומסתר במשך שנים בביתו משפחה של מתנגדי הורדוס. שלום אשתו מביאה למותו – היא מתאהבת בגבר אחר ונפטרת ממנו ע"י גילוי סודותיו לאחיה הורדוס. קוסטובר מוצא להורג.

סילאיוס – (שולאי) אציל נבטי. האיש החזק בממלכת הנבטים. מדינאי נוכל ולוחם. אב טיפוס של נסיך סעודי בן ימינו. הרומאים בטוחים שהוא האיש שלהם באזור ולא מבינים שהוא הגורם לכישלונם. סילאיוס הוא איש אמונו של מלך הנבטים עובדת, אבל בוגד בו ומדיח אותו. הוא רמאי מקסים שמצליח לפתות את נשות האצילים הנבטים, נשי חצר המלכות בירושלים ונשי האצילים ברומא. כשהוא רוצה לשאת את שלום, אחות הורדוס – הורדוס מתנה את הנישואין בגיורם של הנבטים כולם. סילאיוס ינקום בהמשך – הוא מצליח להרוס את ידידותם של אוגוסטוס קיסר רומי והורדוס ובמשך מספר שנים ישפיל את הורדוס ואת יהודה. בסופו של דבר ניקולאוס איש דמשק מצליח להביא להוצאתו להורג ברומא.

דוריס – אשתו הראשונה של הורדוס (בת 15 בתחילת העלילה). נערה יפה וחזקה בת למשפחת אצולה אדומית שנוולדה בירושלים. למרות שמצדו של הורדוס מדובר בנישואי תועלת לחיזוק מעמדו בקרב הקהילה האדומית ביהודה – דוריס אוהבת ומעריצה אותו. בגיל 16 כשהיא לבד בירושלים ובעלה בצפון הארץ היא יולדת את בנה אנטיפטרוס, בנו הבכור של הורדוס. חמש שנים אח"כ דוריס שומעת שבעלה התארס עם מרים החשמונאית בת ה-12 וכעבור חמש שנים נוספות – הורדוס מתחתן עם מרים ודוריס מסולקת מהארמון ללא בנה ורק לאחר שנתיים כשנולד בנה הראשון של מרים – גם אנטיפטרוס הנער מסולק מהארמון ועובר לגור עם אמו באשקלון. כעבור 23 שנה, והיא כבת 50 דוריס חוזרת לארמון, כאמו של יורש העצר אנטיפטרוס ואשתו של המלך הורדוס. בתוך זמן קצר היא משתלטת על העניינים, מובילה את רשת התככים שנועדה לשים את בנה בהקדם על כס המלכות ומביאה יחד עם גורמים אחרים בחצר להוצאתם להורג של בניה של מרים החשמונאית. 8 שנים אחרי חזרתה לחצר המלכות ושנה אחרי מות בני מרים – דוריס מגורשת שוב אחרי נסיון כושל להרעיל הורדוס.

אנטיפטרוס - בנו הבכור של הורדוס (נולד בשנת 46 לפנה"ס) עד גיל עשר אנטיפטרוס הוא בנו היחיד של הורדוס אביו. הוא גדל בירושלים ואז נאלץ לברוח עם אמו לאדום מפחד הפרתים הפולשים לארץ. כשאביו חוזר ליהודה כמלך הוא מתחתן עם אשה אחרת ומגרש את אמו של אנטיפטרוס, דוריס. כשנולד להורדוס בנו הראשון ממרים – הוא מסלק את בנו אנטיפטרוס מהארמון אל דוריס אמו באדום. הילד מוזמן לירושלים רק 3 פעמים בשנה, בחגים, צופה מרחוק בקנאה בילדיו החדשים של אביו שתפסו את מקומו.

ואז, כשהוא בן 32 הכל משתנה – הורדוס מסתכסך עם בניו ממרים, מחזיר את אנטיפטרוס לארמון ומכריז עליו כעל יורש העצר העתיד למלוך אחריו. אנטיפטרוס מתנה את חזרתו בחזרתה של אמו במעמד של מלכה. אנטיפטרוס מלא קסם אישי כנוכל, אכזר, נקמני וחורש מזימות. הוא לא מצטיין כלוחם, צייד או אתלט. להיפך – הוא נוטה להשמין ומעדיף חברת נשים, מבוגרות בעיקר. הוא שונא את אביו ומעריץ אותו, משתף אתו פעולה בשלטון ובו זמנית מתכנן את מותו. כמו שחקן מושלם הוא רוכש את אמונם של אויביו ומעמיד פנים שהוא רוצה את טובתם ואז רותם אותם לשרות האמביציות שלו. לאט לאט הוא משתלט בעזרת אמו על חצר המלכות ועל הורדוס אביו כשהוא מנצל את פחדיו ואת הפרעות הנפש שלו. אחרי שהוא מצליח לחסל את מתחריו, בניה של מרים, הוא מתפנה למשימתו הבאה – חיסולו של אביו. לרוע מזלו הכל מתגלה. הוא נשפט ומוצא להורג 5 ימים בלבד לפני מותו של הורדוס.

בית חשמונאי –

יוחנן הורקנוס –

הכהן הגדול וראש העם . בן 56 בתחילת העלילה . בנם הבכור של המלך אלכסנדר ינאי ושלומציון המלכה . מתמנה למלך ע"י אמו ומייד מודה ע"י אחיו אריסטובולוס . בהמשך , יוכר ע"י יוליוס קיסר כראש העם וכ"ג ויכהן בתפקיד עד שנת 40 לפנה"ס . איש חביב ונוח לבריות , חסר יוזמה , מוסת בקלות , שליט בובה של הרומאים ואנטיפטרס נציגם . יוחנן הורקנוס רק רוצה לחיות בשקט ושלווה ולקבל הרבה כבוד . הוא עצלן , נרפה ונקי משאיפות . כל חייו הוא מסתבך בפרשות שאחרים יוזמים ותמיד משלם את המחיר . איש נאה גבוה חייכן ושמנמן . בשנת 40 הוא נשבה בידי הפרתים ומוסגר לבן אחיו , אנטיגונוס הטוען לכתר . זה כורת את אזניו בנשיכה כדי לפסול אותו מכהונה כבעל מום . הורקנוס מוגלה ע"י הפרתים לבבל אבל חוזר לירושלים אחרי 3 שנים רק כדי להיות מוצא להורג באשמת שווא על ידי הורדוס . נכדתו מרים נשואה להורדוס . בתו היא אלכסנדרה .

מתתיהו אנטיגונוס –

נסִיך חשמונאי , בן גילו של הורדוס . בנו של אריסטובולוס , אחיו של יוחנן הורקנוס . גדל בחצרו של תלמי מלך האלקיס (כיום בלבנון) בזמן שאביו שבו ברומא בגלל שמרד שוב ושוב ברומאים . מתתיהו אנטיגונוס רואה בעצמו בעל זכויות למלוך ביהודה . לאחר מספר נסיונות להשתלט על הארץ הוא קושר ברית עם הפרתים , פולש בעזרתם לארץ , משתלט על ירושלים ומולך בה שלוש שנים . הוא פוסל את דודו יוחנן הורקנוס מכהונה ע"י כריתת אזניו ומביא למותו של פצאל , אחי הורדוס . אנטיגונוס אהוב על היהודים וזוכה לתמיכתם כממשיך שושלת החשמונאים . כשהורדוס חוזר ארצה בשנת 39 אחרי מינויו למלך ע"י הסנאט הרומאי הוא מצליח לכבוש את ירושלים ולשבות את אנטיגונוס (שנת 37 לפנה"ס) . הוא מסיים את חייו באופן משפיל במיוחד – מרכוס אנטוניוס עורף את ראשו . אנטיגונוס אמיץ , עקשן , שאפתן , לוחם נועז ויפה תואר . יחסיו עם אמו מעורערים בגלל שהיא המאהבת של גאביניוס , שר הצבא הרומאי שלחם באביו .

אלכסנדרה –

נסיכה חשמונאית , בתו של יוחנן הורקנוס , אלמנתו של אלכסנדר , בנו של אריסטובולוס , אחיו ואויבו של אביה . אלכסנדרה היא החותנת של הורדוס , אם אשתו מרים . יפהפיה תככנית שחצנית חתרנית בלתי נלאית ותאבת שלטון . מפונקת כמו בת מלכים , בזה ומתנשאת על הורדוס ומשפחתו ומוצאו . חברתה הטובה של קליאופטרה מלכת מצרים . עושה כל שביכולתה כדי לסלק את הורדוס , לפגוע בו ולהחזיר את בית חשמונאי לשלטון . סוף ימיה בזוי במיוחד – היא מתנכרת לבתה ומעידה נגדה כדי להציל את צווארה . זה לא עוזר – בניסיון הבא שלה להשתלט על המצודות בירושלים – היא מוצאת להורג בידי הורדוס .

מרים החשמונאית –

מרים החשמונאית היא למעשה בת ערוכה של הורדוס כדי שסבה הורקנוס ינהג כיאות . הורדוס מתארס לה כשהיא בת 12 והוא בן 30 ולא מעלה בדעתו שיהיה מלך . כשהוא פוגש אותה אחרי שובו מרומא – היא כבר בת 16 היפה והמושלמת מכל בנות דורה – כולל קליאופטרה – והורדוס מתאהב בה עד כלות . היא יהירה ולא מדברת הרבה אבל הדברים המועטים שלה נוקבים את ליבו של בעלה . היא גאה , מלאה כאריזמה , בת אלים . היא מטריפה את הורדוס ודוחה אותו ממנה , פוגעת בנקודות התורפה שלו ובוזה לו על מה שהוא . המלך שגדולי עולם משחרים לפתחו הוא עבד נרצע של אהבתו אליה . כשהוא משתכנע שבגדה בו עם אחר – הוא שופט אותה ואז מוציא אותה להורג . יש לה שני בנים – אלכסנדר ואריסטובולוס שבהמשך יחוסלו גם הם על ידי אביהם .

יונתן אריסטובולוס –

בן 17 אחיה הצעיר של מרים , בנה של אלכסנדרה , נכדו של יוחנן הורקנוס . יפהפה וגבוה . מושא קנאתו של הורדוס ומושא תשוקתו של מרכוס אנטוניוס . קליאופטרה מלכת מצרים מתערבת לטובתו והורדוס נאלץ למנות אותו לכהן גדול . כשהוא מופיע בבית המקדש בחג הסוכות לבוש בגדי הכהן הגדול העם מריע לו בתקווה שיהיה המלך החשמונאי הבא – אירוע המביא עליו את מותו המהיר . שומרי ראשו הגאליים של הורדוס מטביעים אותו בבריכה בארמון ביריחו תוך כדי משחק לכאורה . מותו ימשיך לרדוף את יחסי הורדוס ומרים . כמו מרים אהותו וכמו יתר בני חשמונאי גם יונתן מתנהג כאילו דם

מלכים כחול זורם בעורקיו . יש לו נימוסים של נסיך מלידה , הוא משכיל רהוט ויהיר וגם ספורטאי מצטיין . הוא מתייחס לגיסו הורדוס כמו שמתייחס בן אצולה לעבד משוחרר שהתעשר .

אלכסנדר –

בנה של מרים החשמונאית והורדוס . בהיותו בן 6 אמו מוצאת להורג בידי אביו באשמת ניאוף . בגיל 13 – נשלח עם אחיו להתחנך ברומא אצל אסיניוס פוליו אחד מגדולי אנשי הרוח ברומא . בגיל 18 חוזר לירושלים כיוורש העצר של אביו הורדוס . נשוי לנסיכה גלאפירה בת ארכלאוס מלך קפדוקיה . אלכסנדר נסיך מושלם ויפה תואר - ספורטאי , צייד , רוכב ומתבטא ברהיטות - כיאה למי שהתחנך אצל הרומים אבל הוא שחצן ותמים ונופל בקלות טרף למזימות נשי החצר ואחיו למחצה הבכור אנטיפטרוס . אלכסנדר בטוח שיעלה בקרוב לשלטון במקום אביו ונדהם להיווכח שאנטיפטרוס מתמנה במקומו . הוא נושא בלבו את זכר הוצאתה להורג של אמו מרים ונוטר להורדוס טינה קשה . במשך 11 שנה , מיום שחזר מרומא הוא מסובך בעלילות ובהאשמות אבל מצליח להיחלץ מהן פעם אחר פעם . בשנת 7 לפנה"ס , כשהוא בן 29 הוא מוצא להורג ע"י אביו הורדוס באשמת קשר לחיסולו .

אריסטובולוס –

בנה של מרים החשמונאית והורדוס , אחיו של אלכסנדר וצעיר ממנו בשנה . נשוי לבתה של שלום אחות הורדוס , ברניקי . הוא יפה תואר כאחיו אבל פחות רהוט ממנו . חיי הנישואין שלו נהרסים בידי החותנת שלו , שלום , שעושה הכל להביא למותו ומסיתה את אשתו נגדו . אריסטובולוס חובב ספר ומבלה שעות רבות עם ניקולאוס , קרוב לכהני בית המקדש ומתעמק בכתבי הקודש . הורדוס לא אוהב את הקשרים שלו עם הפרושים , חכמי התורה : כמו אחיו הוא מתחנך ברומא וחוזר לירושלים בגיל 17 . מוצא להורג עם אחיו כשהוא בן 28 . אב לחמישה ילדים .

דמויות נוספות – יהודה

ניקולאוס איש דמשק -

סופר והיסטוריון יווני - סורי . כשהוא בן 34 הוא המחנך של 3 מהילדים המפורסמים בעולם – הילדים של קליאופטרה ומארכוס אנטוניוס . אבל אז המעסיקים מתאבדים והילדים נשלחים לרומא . הורדוס מזמין את ניקולאוס לחצרו והוא הופך לידידו , מורו , יועצו , עורך הדין שלו איש סודו וההיסטוריון המלכותי . ניקולאוס חכם דיסקרטי צנוע ומפוכח . הוא מצליח להישאר שפוי בחצר המטרופת של הורדוס בתוך סבך המזימות הסכינים וצלוחיות הרעל . מספר פעמים הוא מחלץ את הורדוס ממצבי מצוקה מדיניים ומנסה ליישב את יחסיו עם בניו . הוא מבלה 26 שנים עם הורדוס ואחרי מותו הוא עובר לרומא וכותב ספר על חיי אוגוסטוס . אחיו תלמי הוא איש הכספים של הורדוס .

הלל הזקן –

נשיא הסנהדרין . חכם יהודי בן למשפחה עשירה מבבל שעלה ארצה ללמוד תורה ועבד כחוטב עצים כדי לממן את לימודיו . מעורה בחכמת יוון ורומי ומפתח שיטה לקביעת ההלכה היהודית . בתקופה שבה המלך מייצג את האינטרס הרומאי והכהן הגדול חדל להיות סמכות דתית – הלל מבסס את מעמד הסנהדרין ומעמד חכמי ההלכה מזרם הפרושים וזוכה מהעם לכבוד לו זכה משה רבנו . הלל מבטל את גביית דמי הכניסה לבית המדרש וכך הופך את הלימוד נגיש לכולם . האיש שטבע את הביטוי – "מה ששנוא עליך , אל תעשה לחברך" כעיקרון הבסיסי של היהדות . הגישה ההומאנית שלו המתבטאת ב "ואהבת לרעך כמוך" - סוללת את הדרך לישו הנוצרי ותורתו . איש עניו מלא הומור בעל עצבי פלדה והגיון ברזל , אבי שושלת של נשיאי הסנהדרין שתתקיים ארבע מאות שנה אחריו . הלל מקיים מערכת יחסים אמביוולנטית עם הורדוס - נמנע מעיסוק בענייני מדינה כדי לא להסתבך עם הורדוס והמשטרה החשאית שלו , מסייע לקשרי החוץ שלו עם יהודי הגולה – ומתפלל בכל יום למותו .

שמאי הזקן – אב בית הדין , חברו שותפו ומתנגדו של הלל הזקן . חכם קפדן וחרیف , קנאי לאומני הדוגל בהתבדלות . התפרנס מעבודתו ככנאי מומחה . בניגוד להלל הפרגמטי שקידש את השלום ודרכי שלום – שמאי שמאי מקדש את האמת , גם אם היא לא נעימה . בניגוד להלל הגורס שיש לשפוט כל אדם לגופו – שמאי דוגל במשפט אחד לכולם . שמאי הוא האיש שמצליח להטות את דעת חברי הסנהדרין המפוחזים מפני הורדוס הצעיר וחייליו – וכמעט שמביא לפסיקת גזר דין מוות על הורדוס . גישתו הבלתי מתפשרת זוכה

במפתיע להערכתו של הורדוס . מספר ימים לפני מות הורדוס מנפצים תלמידי שמאי את נשר הזהב הקיסרי שבבית המקדש ומוצאים להורג בשריפה ע"י הורדוס .

מנחם האיסי –

מנהיג כת האיסיים בירושלים והמשיח הנסתר שלה . ידיד קרוב להורדוס וחבר במועצת המלך . מקיים חיים כפולים . דמות מפתח בחצר המלכות ויועץ המלך ובו זמנית מכין את המרד נגד השלטון הרומי שיפרוץ עם מותו של הורדוס . מקובל כבעל כושר נבואי ומגלה עתידות – הוא זה שניבא להורדוס שימלוך ביהודה ואף את מספר שנות מלכותו . קשור לקנאים בגליל ולמנהיגם יהודה בן חזקיה הגלילי שאביו נהרג ע"י הורדוס . בעל השפעה מיסטית על בית הנשים בחצר הורדוס ועל ראש הסריסים בגוהי רב ההשפעה . הוא מנבא להם עתידות וגורם למהומות המפוררות את בית המלך . זמן קצר לפני מותו של הורדוס , מנחם האיסי חוזה נבואה על התגלותו הצפויה של המשיח יליד בית לחם . הוא בטוח שמדובר בו – טעות שמביאה עליו את קיצו .

מאלכוס (מלאכי) –

(כבן 50 בתחילת העלילה) אויבם הגדול של אנטיפטרוס ובניו פצאל והורדוס . מאלכוס הוא עשיר יהודי ובעל אחוזות המספקות בהמות לבית המקדש . הוא נמנה על מועצת ידידיו הקרובים של יוחנן הורקנוס , הכהן הגדול . לרשותו צבא קטן וחזק שהוא משתמש בו לצרכיו . מאלכוס מתנגד להשתלטות האדומית של אנטיפטרוס ובניו על ממלכת יהודה ומסית נגדם את יוחנן הורקנוס . לטענתו הכניעה המוחלטת לתכתיבי רומא היא טעות וצריך לפעול למציאת בני ברית אחרים . הוא מאניפולטור ערום ותככן אבל כושל פעם אחר פעם בהבנת המציאות – קאסיוס כמעט מוציא אותו להורג כשהוא נכשל באיסוף המיסים והוא נזקק בדחיפות לעזרת אנטיפטרוס , אויבו . בצוותא עם הורקנוס הוא מרעיל את אנטיפטרוס ואז מצליח להתחמק זמן מה מנקמת בניו בזכות לשונו החלקלקה . בשלב הבא הוא מתכנן להוריד את הורקנוס מכסאו ולמלוך תחתיו . הורדוס מצליח להפיל אותו בפח ומביא לחיסולו בידי הצבא הרומי בצור .

חזקיה הגלילי –

מורד שודד ולוחם חופש פופולארי בגליל בצפון ממלכת יהודה . חבורת הלוחמים שלו פוגעת ביישובים סוריים ובשיירות הסחר של הנבטים וגורמת לסכסוכים בין יהודה לנציב הרומי בסוריה . במשימתו הראשונה של הורדוס כמושל הגליל הוא מצליח לחסל את יהודה וחבורתו . חזקיה הוא אבי שושלת של מורדים שתמרר את חייו של הורדוס עד יום מותו .

יהודה בן חזקיה הגלילי –

בהיותו נער צעיר הוא עד לחיסולו וצליבתו של אביו בידי הורדוס . מאותו רגע ועד מותו של הורדוס , יהודה יילחם בהורדוס ובני בריתו הרומאים וישתף פעולה עם כל גורם פנימי וחיצוני שייאבק בהורדוס . הוא נועז , ערמומי ולוחם גרילה מיומן . הוא מגדל את בניו למלחמה מתמדת בכובש הזר .

יוסף הנגר –

יוסף גר בנצרת ועובד בגליל כנגר לא מוכשר במיוחד . הורדוס מגייס אותו לשירותו כבונה הצלבים שלו , כבר במשימתו הראשונה בגליל ומאז משתמש בשירותיו . כשהורדוס הופך למלך בירושלים יוסף עובר לגור בבית לחם ומייצר בסדנתו צלבים להוצאות להורג של מתנגדי המלך . ליוסף ארבעה ילדים מאשתו הראשונה . בזקנתו הוא מתבקש לאסוף לביתו נערה מחצר המלוכה שנכנסה להריון מחוץ לנישואין . שמה מרים , ונבואה שקיבלה ממנחם האיסי צופה שבנה ישוע יהיה מלך היהודים .

בגוהי , ראש הסריסים –

בן גילו של הורדוס (בן 25 בתחילת העלילה) ממוצא פרסי , סורס בילדותו . אחראי על ניהול ואחזקת חצר המלכות . בגוהי שולט בכל פרט מהמתרחש בחצר ומכיר היטב את הדמויות הפועלות ומניעיהם ולכן זוכה לאמונו המוחלט של הורדוס . בגוהי חכם , חד לשון , ושחקן שחמט מצוין . הוא חובב גדול של אמנויות – מוסיקה , שירה , מחול ובקי גדול באופנות הלבוש של זמנו . במשך עשרות שנים הוא מצליח

לשמור על מעמדו בין הפטיש לסדן – בין הורדוס הפרנואיד לבין בני משפחתו הזוממים ובית הנשים הרוחש קנוניות. בגוהי כושל פעם ויחידה – כשהוא מזדקן ונדחק מכהונתו הוא מתפתה לתת אמון בנבואות משיחיות שהוא מקבל ממנחם האיסי הצופה שיוולד לו בן שעתידי למלוך על יהודה. הדבר נודע להורדוס והסריס המזדקן מוצא להורג כבוגד.

דמויות נוספות – רומא

יוליוס קיסר
סקסטוס קיסר
קאסיוס
מרקוס אנטוניוס
אוקטביאנוס קיסר (אוגוסטוס)

מרקוס אגריפה – מצביא רומאי, יד ימינו של הקיסר אוגוסטוס והאיש השני במעלה באימפריה הרומית. (בן 15 בתחילת העלילה) אגריפה בן למשפחה פשוטה הוא אחד האישים הנערצים ברומא. הוא צמוד מגיל צעיר ליורשו של יוליוס קיסר, אוקטביאנוס קיסר (אוגוסטוס) וביחד הם כובשים ומבססים את האימפריה. אגריפה ברוך כשרונות – הוא המצביא הגדול מכולם בים וביבשה, המנצח של קרב פיליפי נגד רוצחי קיסר וקרוב אקטיוס נגד אנטוניוס וקליאופטרה. אדם צנוע ונקי כפיים שמעולם לא היה מעורב בשערורייה כלשהי בעל אינטליגנציה רגשית המאפשרת לו לפעול לצידו של אוגוסטוס כשווה בלי לחתור תחתיו או לנסות לזכות בכבוד או גמול כלשהו. בעל אופי חזק שמאפשר לו לבלוע עלבונות ולא להגיב כחמום מוח. אגריפה מבין היטב את צרכי השלטון – הוא מבין שחיו, כישרונו ורגשותיו משועבדים לשמירה על השלטון. באחת ההזדמנויות הוא מוותר על תהלוכת ניצחון, משאת נפש של כל רומאי, רק כדי לא לפגוע חלילה בכבודו של אוגוסטוס מלכו וחברו. בנוסף להישגיו בשדה הקרב והצלחתו בניהול מערך הפרובינציות של האימפריה – הוא האיש שבונה את רומא מחדש ומעניק לה את החזות האימפריאלית המרשימה. אוגוסטוס בוחר בו כיוורשו. נשוי 3 פעמים – אחת נשותיו היא יוליה בתו הנימפומנית של אוגוסטוס.

אגריפה הוא חברו הטוב של הורדוס החל משנת 23 לפנה"ס. לבקשתו של הורדוס הוא נותן חסות וזכויות מיוחדות ליהודי התפוצות. בשנת 15 לפנה"ס והוא אז שליט המזרח הוא מבקר ביהודה ומקריב לאלוהים מאה פרים בבית המקדש – מחווה חסרת תקדים. הורדוס מעריץ אותו וקורא לבניו על שמו, בונה עיר על שמו, ומקדיש לשמו אגף בארמונו. שלוש שנים אח"כ בשנת 12 לפנה"ס הוא מורעל ע"י ליוויה אשת אוגוסטוס במסגרת מסעה לחיסול יורשים אפשריים לאוגוסטוס שיסכנו את מועמדות בנה טיבריוס.

מרקוס אנטוניוס – מצביא ומדינאי רומאי (בן 36 בתחילת העלילה) בריא גוף ושופע שיער. טיפוס פרוע, שיכור, הולל, מהמר, לווה כספים, חובב גדול של שחקנים ליצינים וזונות – ומלא קסם אישי. בארצות המזרח סגדו לדמותו – קודם כהרקולס ואחר – כדיוניסוס. קרוב רחוק של יוליוס קיסר וקצין פרשים מוצלח בשירותו. נואם בחסד שהביא לגירוש רוצחי קיסר מרומא. נאבק באוקטבינוס על ירושת קיסר אבל איחד איתו כוחות בקרב עם רוצחי קיסר ואז חלק איתו את השלטון בעולם – ובחר במזרח כולל יהודה ומצרים. נפל בקסמיה של קליאופטרה מלכת מצרים ובהשפעתה ניסה להעביר את בירת האימפריה הרומית לאלכסנדריה. אהבתו לקליאופטרה לא ידעה גבולות והביאה אותו לתהומות של מבוכה וגיחוך. בין היתר קרע חלקים גדולים מיהודה והעביר לשליטתה. סלח להורדוס על תמיכתו בקאסיוס רוצח קיסר וראה בו נתין נאמן וספק גדול של מיסים לצרכיו העצומים. אנטוניוס ניסה לגזול מהורדוס גם את אשתו וגם את אחיה, אריסטובולוס בן 17, אחרי שצפה בתמונות שלהם. נשא ארבע נשים – מהראשונה, בת של עבד, נפטר מהר, מהשנייה התגרש כי בגדה בו עם חברו הטוב, השלישית, פולביה גייסה צבא וניהלה מאבק עיקש באוקטבינוס עד שנהרגה בקרב. את הרביעית, אוקטביה אחותו של אוקטבינוס גירש לפי דרישתה של קלאופטרה אהובתו ובכך נפתח העימות בינו לבין אוקטבינוס שיביא עליו את סופו. לאחר שהפסיד בקרב אקטיוס לאגריפה ואוקטבינוס, נמלט למצרים ושם התאבד. שלושת ילדיו מקלאופטרה אומצו על ידי אשתו אוקטביה.

קליאופטרה – מלכת מצרים ממוצא יווני. (בת 22 בתחילת העלילה) בתו האהובה של אביה תלמי ה-12 מלך מצרים. צמודה אליו בשנים הקשות של גלותו ברומא ובחזרתו לשלטון. אחות לחמישה אחים ואחיות שכולם רוצים לרשת את אביהם – וכולם יחוסלו על ידה. יפה מאד ומלאת חיים. בעלת דמיון וכשרון דרמטי. חוצפנית יצירתית ומקורית. דוברת 7 שפות. אינטליגנטית רגישה ומתחכמת. בעלת קסם אישי בלתי נדלה. חולת שליטה ומשיגה את שלה בדרך כלל. לקלאופטרה הערכה עצמית אינסופית – היא מופיעה בציבור בדמות האלה איזיס (אפרודיטה). בגיל 19 היא ואחיה הצעיר יורשים את אביה. קלאופטרה מרחיקה את האח ומולכת לבד.

את יוליוס קיסר היא פוגשת בגיל 21 והם הופכים לאוהבים. היא משתמשת בו כדי לחזור לשלטון, הרה לו ויולדת את בנו היחיד קיסריון. נוסעת אחריו לרומא ושוהה שם עד הרצחו. מרקוס אנטוניוס שליט המזרח מטעם רומא מתאהב בה ובדרך כלל עושה כדבריה. את הורדוס היא פוגשת בתקופה קשה בחייה – אנטוניוס חזר לרומא והתחתן עם אשה אחרת. היא מציעה להורדוס הנמלט מיהודה להישאר איתה ולהיות שר הצבא שלה. הוא מסרב, מפליג לרומא ומתמנה למלך יהודה. בהמשך, קלאופטרה תפעל נגדו בכל דרך אפשרית ותשאף לספח לעצמה את יהודה. קלאופטרה פועלת דרך אנטוניוס המאוהב – היא מכריחה את הורדוס למנות את אריסטובולוס ג'יסו הצעיר לכהן גדול בניגוד לרצונו. היא פועלת ביחד עם אלכסנדרה חברתה, החותנת של הורדוס ואפילו מנסה להבריח אותה מהארץ באוניה בחשאי. אחרי שהיא מפעילה על אנטוניוס לחץ כבד מאד הוא מסכים לתת לה חלקים שקרע מיהודה ומהנבטים. היא חוזרת למצרים במסע מתריס דרך ממלכתו של הורדוס וחותרת את חוזה לשכירת חבל הארץ שזה עתה נקרע ממנו – איזור יריחו עם מטעי האפרסמון. ואז היא מנסה להשכיב אותו והוא בחכמתו נמנע כי הוא יודע שתאשים אותו אחר כך באונס. מסכסכת בין הורדוס לנבטים ומשסה אותם זה בזה. בקרב המכריע בין אנטוניוס לאוקטבינוס באקטיום היא מסתלקת פתאום ומותירה את אנטוניוס לבד בשדה הקרב. כשהיא מבינה שתיאלץ ללכת כשבויה במצעד הניצחון של אוקטבינוס ברומא – היא מתאבדת באמצעות נחש ארסי יחד עם שתי המשרתות שלה. בת 39.

יוליוס קיסר – אין טעם להכביר מילים על דמותו של יוליוס קיסר. אחרי שחצה את הרוביקון ועלה על רומא החל בהכנות לעימות עם פומפיוס הגדול, חותנו ושותפו לשעבר. בין היתר שיחרר מהכלא הרומאי את אריסטובולוס, המלך החשמונאי, אחיו של יוחנן הורקנוס, הפקיד בידיו שני לגיונות ושלה אותם מזרחה ליהודה כדי להציק לפומפיוס שריכז שם את כוחותיו. התכנית נכשלה – תומכי פומפיוס הרעילו את אריסטובולוס ואז לכדו את בנו אלכסנדרוס בלבנון והרגו אותו. בנו הנותר, מתתיהו אנטיגונוס יבוא לתבוע את זכויות אביו למלכות בשנת 47 לפנה"ס – מול יוחנן הורקנוס ואנטיפטרוס.

אחרי נצחוננו על פומפיוס בקרב פרסלוס, קיסר רודף אחרי יריבו למצרים. פומפיוס מחוסל ולקיסר בן ה-52 יש פרשת אהבים עם קליאופטרה בת ה-21 ממנה יולד בנו היחיד – קיסריון. בשעותו במצרים ואתו לגיון אחד בלבד הוא מותקף ע"י הצבא המצרי של אחיה של קליאופטרה ונקלע למצוקה אמיתית. כוח בינלאומי של בני ברית מאסיה הקטנה מגיע לעזרתו ואיתם אלפי חיילים יהודים וערבים, שאירגן אנטיפטרוס אבי הורדוס. את הכוח היהודי מוביל יוחנן הורקנוס, הכהן הגדול. בסיוע יהודי מצרים הם מחלצים את יוליוס קיסר מהמצור באלכסנדריה. יוליוס עושה סדר חדש במזרח התיכון – הוא מתמקם בסוריה ממליך ומדיח מלכים וקובע תקנות. הוא ממנה את יוחנן הורקנוס החשמונאי לכהן גדול ולראש העם היהודי ומחזיר לשליטתו שטחים שנקרעו ממנו. את אנטיפטרוס הוא ממנה למושל אדמיניסטרטיבי של יהודה ומעניק אזרחות רומית לו ולבניו פצאל והורדוס. הוא דוחה את תביעות מתתיהו אנטיגונוס לכס המלוכה. כמו כן הוא מעניק זכויות נרחבות ליהודים ברחבי האימפריה הרומית. שלוש שנים אחר כך, הוא נרצח ברומא על ידי סנאטורים נאמני הרפובליקה שחושדים שברצונו לבטל את הדמוקרטיה ולכהן כשליט יחיד.

קאסיוס – איש צבא ופוליטיקאי רומאי. (בן 30 בתחילת העלילה) רזה וסגפן. בתחילת דרכו הצטיין תחת פיקודו של קראסוס כשהילץ את שארית הצבא הרומאי המובס מידי הפרתים ונסוג לסוריה. בהמשך תמך בפומפיוס מול יוליוס קיסר אבל זכה לחנינה מידו והפך לאחד מתומכיו. כשגבר החשש שיווליוס קיסר מתכנן להכתיר עצמו כמלך ולחסל את משטר הרפובליקה – קאסיוס מארגן קשר לרציחת קיסר במרץ 43 לפנה"ס. אחרי הרצח הוא פועל בהסכנות וסופו שנדחק מרומא ע"י אנטוניוס. הוא מגיע

למזרח, מתבסס בסוריה וסוחט את תושבי האזור כדי לממן את גיוס הצבא למלחמה ביורשי קיסר. קאסיוס מטיל על יהודה מכסות מיסים עצומות ואנטיפטרס ובניו פצאל והורדוס נרתמים למשימה. תושבי ערים ביהודה שלא עומדים בתשלומים – נמכרים ע"י קאסיוס לעבדות. הורדוס מצטיין מכולם ועומד במשימה במהירות וביעילות. הוא מחניף לקאסיוס וזה ממנה אותו למושל דרום סוריה ומפקיד בידיו צבא וצי. הוא גם מבטיח להורדוס למנותו למלך יהודה אחרי שינצח את אנטוניוס ואוקטיינוס. מאלכוס, שגם הוא מונה לגבות מיסים, נכשל וכמעט מוצא להורג אלא שאנטיפטרס מציל אותו. כשקאסיוס יוצא מיהודה (42 לפנה"ס) לקראת קרב פיליפי מנצל מאלכוס, יועץ הכהן הגדול הורקנוס את ההזדמנות ומרעיל את אנטיפטרס אבי הורדוס. הורדוס, בעצת פצאל לא נוקם את מותו בעצמו. הוא פונה לקאסיוס שמטיל על קציניו לחסל את מאלכוס בצור. מייד אחר כך בסיום קרב פיליפי - קאסיוס מתאבד.

סקסטוס קיסר – נציב סוריה מטעם רומא, בן דוד של יוליוס קיסר שלחם איתו בספרד. בעקבות פעולות הגרילה והשוד של אנשי חזקיה הגלילי – סקסטוס תובע היסולם מאנטיפטר מושל יהודה. אנטיפטר שולח את בנו הורדוס למשימה וזה מחסל את הכנופיות וזוכה להגנתו ותמיכתו של סקסטוס – מול מתנגדיו של הורדוס ביהודה. כשהורדוס מובא למשפט הסנהדרין ועונש מוות מרחף על ראשו – סקסטוס מאיים לפלוש ליהודה ומציל את הורדוס. בהמשך הוא ממנה את הורדוס לאחראי על דרום סוריה ומעניק לו חסות. ב 46 לפנה"ס סקסטוס נרצח על ידי באסוס, מתומכי פומפיוס.

אוקטיאנוס (אוגוסטוס) – ראשון קיסרי רומא והחשוב שבהם. משל ברומא 57 שנה. אוגוסטוס היה בנו המאומץ של יוליוס קיסר ששם קץ למלחמות האזרחים של תקופת הרפובליקה, הרחיב את גבולותיה וכונן את השלום הרומי, "הפקס רומנה", שנמשך עוד מאות שנים אחריו. אוגוסטוס היה נמוך קומה ונאה למראה למרות שגופו היה מכוסה כתמי לידה. למרות שהיה חולני וסבל מבעיות שיניים – הגיע לגיל המופלג של 77. בתחילת שלטונו נודע באכזריותו אבל בהמשך התגלה כמדינאי מזהיר וגאון פוליטי שהשכיל לאחד תחת מנהיגותו את העם הרומי ואת העמים הנתונים למרותו. אוגוסטוס היה המודל לחיקוי של הורדוס. הם נפגשים לראשונה ברומא בשנת 40 לפנה"ס ואוגוסטוס מסכים ליוזמת אנטוניוס שותפו למנות את הורדוס למלך יהודה. ב 31 לפנה"ס, אחרי הניצחון בקרב אקטיום – הם נפגשים שוב. למרות שהורדוס תמך באנטוניוס, יריבו של אוגוסטוס, והיה צפוי להדחה כואבת – אוגוסטוס מבין שכדאי לו לאפשר להורדוס להמשיך בתפקידו. מכאן ואילך מתפתחת ביניהם שותפות וחברות והורדוס הופך להיות האיש של אוגוסטוס באזור. הורדוס מפנים בשלמות את החזון העולמי של אוגוסטוס ועושה הכל כדי להידמות לו בכל תחום – החל ביוזמות בנייה נרחבות ועד מדיניות סעד בעיתות מצוקה. הורדוס ואוגוסטוס חולקים גם גורל דומה בתחום חיי המשפחה הבעייתיים שלהם – אוגוסטוס שותף מלא לעימותים של הורדוס עם בניו ולמרות שהוא חולק על החלטותיו הוא מאפשר לו לעשות כרצונו.

ולמרות החברות וההערכה הרבה – חל קרע חמור ביחסים בשנת 9 לפנה"ס. אוגוסטוס מקבל דיווח שקרי על מסע מלחמה של הורדוס נגד הנבטים וטועה להאמין שהורדוס הפר את סמכותו ופעל בניגוד לדעת רומא. יחסו להורדוס משתנה בפתאומיות והורדוס חווה שנתיים של השפלה ותסכול. רק אחרי שניקולאוס איש דמשק מוכיח את חפותו של הורדוס בפני אוגוסטוס קיסר – היחסים חוזרים לקדמותם. בצוואתו, הוריש הורדוס לאוגוסטוס ואשתו ליוויה סכומי עתק. אוגוסטוס מחזיר את הסכום לאוצר של ממלכת יהודה. לאכזבתו הרבה של אוגוסטוס לא מצליחים יורשיו של הורדוס להמשיך את שלטונו של אביהם. הוא נאלץ להדיח את ארכלאוס, בנו של הורדוס ולמנות נציב רומי תחתיו.